

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1248

z dnia 22 lipca 2019 r.

ustanawiające środki w celu zmniejszenia poważnego zagrożenia dla ochrony stada dorsza atlantyckiego (*Gadus morhua*) ze wschodniej części Morza Bałtyckiego

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 12 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 stanowi, że Komisja może przyjąć środki nadzwyczajne w przypadku konieczności uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby dotyczącej poważnego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów morza. Komisja, na uzasadniony wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, może, w celu zmniejszenia tego zagrożenia, przyjąć takie środki nadzwyczajne w postaci aktów wykonawczych mających natychmiastowe zastosowanie, stosowanych przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy.
- (2) Ponadto art. 5 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139⁽²⁾ stanowi, że należy przyjąć środki zaradcze, jeżeli opinie naukowe wskazują, że biomasa stada tarłowego stad objętych tym rozporządzeniem spadła poniżej minimalnego punktu odniesienia, poniżej którego zdolność reprodukcyjna może być ograniczona. Powyższe środki zaradcze mają zapewnić szybkie przywrócenie danego stada do poziomów przekraczających poziom umożliwiający osiągnięcie maksymalnego podtrzymywalnego połowu (MSY).
- (3) Zgodnie z opinią naukową Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) stada dorsza atlantyckiego (*Gadus morhua*) we wschodniej części Morza Bałtyckiego dotyka problem zbyt niskiej biomasy ze względu na połączenie malejącej liczebności uzupełnienia, czynników środowiskowych i zmian w ekosystemie prowadzących do wysokiej śmiertelności naturalnej i nadmiernej śmiertelności połowowej, biorąc pod uwagę stan stada. Stado jest zagrożone i ocenia się, że ma ograniczony potencjał reprodukcyjny. Liczebność uzupełnienia w 2017 r. była najniższa w szeregu czasowym ICES, a liczebność uzupełnienia w 2018 r. mogła być jeszcze niższa. Biomasa stada tarłowego jest na jednym z najniższych poziomów w historii obserwacji, a biomasa dorsza atlantyckiego o wymiarach handlowych znajduje się obecnie na najniższym poziomie od lat 50. XX w. Ponadto ICES szacuje, że w średniej perspektywie czasowej biomasa nie osiągnie punktu odniesienia dla zrównoważonego rybołówstwa nawet w przypadku całkowitego braku połowów. W swojej opinii dotyczącej stad w 2020 r. ICES zaleca zatem połowy na poziomie zerowym.
- (4) Ochrona stada dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego jest poważnie zagrożona ze względu na ryzyko poważnego ograniczenia zdolności reprodukcyjnej tego stada w wyniku gwałtownego spadku biomasy stada tarłowego. Ponadto ICES uważa, że połowy na jakimkolwiek poziomie będą ukierunkowane na pozostałe nieliczne okazy dorsza atlantyckiego o wymiarach handlowych, a tym samym dodatkowo pogorszą strukturę stada i ograniczą jego potencjał reprodukcyjny, który już jest na rekordowo niskim poziomie. Oprócz tego szczytowy okres tarła dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego trwa od maja do sierpnia. Istnieje zatem konieczność uzasadniona szczególnie pilna potrzeba przyjęcia środków nadzwyczajnych, ponieważ – po pierwsze – biomasa stada dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego znajduje się na tak niebezpiecznie niskim poziomie, że stado nie jest już w stanie samo się odnawiać i w związku z tym grozi mu załamanie, po drugie – wszelkie dalsze połowy tego stada zwiększają ryzyko jego załamania, a po trzecie – trwa szczytowy okres tarła.
- (5) Środki nadzwyczajne przyjmowane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 13 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 nie wystarczyłyby do zaradzenia tej sytuacji, ponieważ nie zapewniłyby one jednolitego podejścia we wszystkich obszarach, w których występuje przedmiotowe stado. Ponadto na obecnym etapie nie wszystkie państwa członkowskie przyjęły lub zamierzają przyjąć takie środki. Należy również dodać, że na posiedzeniu grupy państw członkowskich basenu Morza Bałtyckiego (BaltFish) w dniu 4 czerwca 2019 r. państwa członkowskie nie były w stanie uzgodnić wspólnego podejścia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim (Dz.U. L 191 z 15.7.2016, s. 1).

- (6) W związku z brakiem wystarczających środków ze strony państw członkowskich oraz z uwagi na pilną potrzebę podjęcia działań w celu uniknięcia dalszego pogorszenia struktury stada i ograniczenia jego potencjału reprodukcyjnego należy określić środki zaradcze na poziomie Unii na podstawie art. 12 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (7) Obszar zarządzania stadem dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego obejmuje podrejon ICES 25–32. W podrejonie ICES 24 występuje zarówno dorsz atlantycki ze stada ze wschodniej części Morza Bałtyckiego, jak i ze stada z zachodniej części Morza Bałtyckiego, ale większość połowów pochodzi ze stada ze wschodniej części Morza Bałtyckiego. W celu zapewnienia odpowiedniej ochrony stada ze wschodniej części Morza Bałtyckiego oraz aby uniknąć skoncentrowania połowów dorsza ze stada ze wschodniej części Morza Bałtyckiego w podrejonie ICES 24, niezbędne jest, aby środki nadzwyczajne obejmowały podrejon ICES 24.
- (8) W świetle opinii naukowych zakaz połowów w odniesieniu do stada dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego powinien mieć zastosowanie do końca roku. Środek ten musi być jednak również proporcjonalny do swojego celu.
- (9) Według ICES liczebność i połowy dorsza atlantyckiego w podrejonach ICES 27–32 są bardzo niskie. Ponieważ wdrożenie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu stanowi znaczne obciążenie dla administracji i dla rybaków, nieproporcjonalne byłoby objęcie zakresem niniejszego rozporządzenia obszarów, w których stado dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego praktycznie nie występuje.
- (10) Ponadto w podrejonie 24 należy wyłączyć z zakazu połowy dorsza atlantyckiego w odległości do sześciu mil morskich od brzegu w obszarach, w których głębokość wody jest mniejsza niż 20 m, przez statki o długości całkowitej mniejszej niż 12 metrów, przy użyciu narzędzi biernych, ponieważ w płytkich obszarach przybrzeżnych w podrejonie 24 występuje głównie dorsz atlantycki z zachodniej części Morza Bałtyckiego.
- (11) Oprócz tego, biorąc pod uwagę potencjalnie poważne skutki społeczno-gospodarcze całkowitego zaprzestania połowów, właściwe jest objęcie zakazem połowów ukierunkowanych na dorsza atlantyckiego, takich jak ukierunkowane połowy włokiem dennym, które odpowiadają za zdecydowaną większość połowów dorsza atlantyckiego ze stada ze wschodniej części Morza Bałtyckiego w podrejonach 24, 25 i 26. W związku z tym należy wyłączyć spod zakazu nieuniknione przyłowy w ramach działalności połowowej nieukierunkowanej na dorsza atlantyckiego, prowadzonej za pomocą aktywnych narzędzi połowowych o rozmiarze oczek nieprzekraczającym 45 mm w podrejonach 24, 25 i 26, lub przez statki o długości mniejszej niż 12 metrów przy użyciu narzędzi biernych w podrejonach 25–26 lub w podrejonie 24 w odległości do sześciu mil morskich od brzegu w obszarach, w których głębokość wody jest większa niż 20 metrów, oraz – niezależnie od głębokości wody – w odległości większej niż sześć mil morskich od brzegu, z uwagi na ograniczony udział tego rodzaju działalności połowowej w ogólnych poziomach połowów dorsza atlantyckiego i na trudność równoczesnego przestrzegania maksymalnego podtrzymywalnego połowu w odniesieniu do wszystkich stad w przypadku połowów wielogatunkowych. ICES szacuje, że pierwsza opisana powyżej działalność połowowa odpowiada za ok. 1,5 % łącznego rocznego wyładunku dorsza atlantyckiego ze wschodniej części Morza Bałtyckiego. Ilość przyłowów wyładowywanych w ramach drugiej powyższej działalności połowowej w ostatnich latach jest niska, ale ponieważ ich dokładna ilość nie jest znana, przyłów powinien być ograniczony do 10 % wyładunku każdego rejsu połowowego.
- (12) Liczba statków o długości mniejszej niż 12 metrów stosujących narzędzia bierne i dokonujących połowów dorsza atlantyckiego w ramach przyłowu nie powinna się zwiększyć w porównaniu z okresem od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 30 czerwca 2019 r. Ponieważ statki unijne prowadzące połowy za pomocą włoków, niewodów duńskich lub podobnych narzędzi połowowych o rozmiarze oczek nie większym niż 45 mm nie mogą poławiać dorsza atlantyckiego, ograniczanie liczby tych statków nie jest konieczne.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu zostaną przedstawione Komitetowi ds. Rybołówstwa i Akwakultury w celu uzyskania jego opinii.
- (14) W związku z pilnym charakterem niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się środki nadzwyczajne w celu zmniejszenia poważnego zagrożenia dla stada dorsza atlantyckiego (*Gadus morhua*) ze wschodniej części Morza Bałtyckiego.

Artykuł 2

Środki nadzwyczajne

1. Unijnym statkom rybackim zabrania się poławiania dorsza w podrejonach ICES 24, 25 i 26, a także zatrzymywania na statku, przekazywania, przeładunku, przetwarzania na statku i wyładunku dorsza atlantyckiego i produktów rybołówstwa z dorsza atlantyckiego złowionego w tym obszarze.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 zakaz połowienia dorsza atlantyckiego nie ma zastosowania do unijnych statków rybackich o długości całkowitej mniejszej niż 12 metrów, prowadzących połowy za pomocą sieci skrzelowych, sieci oplatających lub drygawic lub za pomocą sznurów stawnych dennych, takli (z wyjątkiem takli dryfujących), węd ręcznych oraz podrywek lub podobnych narzędzi biernych w podrejonie 24 do sześciu mil morskich mierzonych od linii podstawowych w obszarach, w których głębokość wody jest mniejsza niż 20 metrów zgodnie ze współrzędnymi na oficjalnej mapie morskiej wydanej przez właściwe organy krajowe.
3. Statki, o których mowa w ust. 2, zapewniają, aby ich działalność połowowa mogła być przez cały czas monitorowana. Połowy dorsza atlantyckiego, których dokonują powyższe statki, są rejestrowane, wyładowywane i odliczane od odpowiednich kwot zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 następujące unijne statki rybackie wciągają na pokład i zatrzymują na nim wszelkie przyłowy dorsza atlantyckiego:
- a) statki unijne prowadzące połowy za pomocą włoków, niewodów duńskich lub podobnych narzędzi połowowych o rozmiarze oczek nieprzekraczającym 45 mm w podrejonach 24, 25 i 26;
- b) unijne statki rybackie o długości całkowitej mniejszej niż 12 metrów prowadzące połowy za pomocą sieci skrzelowych, sieci oplatających lub drygawic lub za pomocą sznurów stawnych dennych, takli (z wyjątkiem takli dryfujących), węd ręcznych oraz podrywek lub podobnych narzędzi biernych:
- (i) w podrejonach 25–26; lub
- (ii) w podrejonie 24, w odległości do sześciu mil morskich mierzonych od linii podstawowych w obszarach, w których głębokość wody jest większa niż 20 metrów zgodnie ze współrzędnymi na oficjalnej mapie morskiej wydanej przez właściwe organy krajowe oraz, niezależnie od głębokości wody, w odległości większej niż sześć mil morskich mierzonych od linii podstawowych.
5. Statki, o których mowa w ust. 4 lit. b), zapewniają, aby ich działalność połowowa mogła być przez cały czas monitorowana. Przypadkowe przyłowy dorsza atlantyckiego dokonane przez te statki nie mogą stanowić więcej niż 10 % całkowitej masy połowu w relacji pełnej wszystkich żywych zasobów morza wyładowanych po każdym rejsie połowowym.
6. Odstępstwo określone w ust. 4 lit. b) ma zastosowanie wyłącznie do unijnych statków rybackich, które zarejestrowały połowy dorsza atlantyckiego w okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 30 czerwca 2019 r. W przypadku zastąpienia unijnego statku rybackiego objętego tym odstępstwem państwa członkowskie mogą zezwolić, aby odstępstwo miało zastosowanie do innego unijnego statku rybackiego spełniającego wymogi określone w ust. 4 lit. b), pod warunkiem że nie wzrosnie liczba unijnych statków rybackich objętych odstępstwem ani ich łączna zdolność połowowa.
7. Przyłowy, o których mowa w ust. 4, są rejestrowane, wyładowywane i odliczane od odpowiednich kwot zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 3

Wejście w życie i okres stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący